

Схоже, останнім часом Бодьо та Міся чудово проводили час.
– Тут треба навести лад, але я навіть не знаю, з чого почати, –
чухає потилицю тато.
– Ой! Наш пляжний м'яч! – Бодьо вилазить з-під шафи
й витягує запліюженого м'яча. – Надуй його, тату.
– Я сама! – кричить Міся.
– Діти, ми зараз прибираємо, – нагадує тато.
Раптом він дещо помічає під ліжком.

А ЦЕ ЩО?

До кімнати зазирає мама.

ЯК ВАШЕ
ПРИБИРАННЯ?

– Ми ще не здалися, правда? –
тато по-змовницьки підморгує
Бодеві та Мисі.

– Чудово! Я їду до механіка, – повідомляє мама.

– Ми з тобою! – вигукують Бодьо й Мися.

– Зачекайте! Ми ж приберемо! – протестує тато
й починає трохи сердитися.

– Таточку, ми поприбираємо, коли повернемося...
Діти так на нього дивляться, що тато здається.

– Гарзд, тільки пам'ятайте,
що порушувати обіцянок не можна!

Механік береться до заміни коліс. Один рух – і шурупокрут у нього в руці! Він знімає колесо, прикручує інше й кладе інструмент на місце.
– Як швидко! – дивується Бодьо.

– Це тому, що я знаю, де що лежить.
У майстерні має бути ідеальний порядок, –
усміхаючись, відповідає механік. –
Ваша автівка готова!

